

Tato diplomová práce měla za cíl zjistit, jaké jsou znalosti žáků pátých tříd základních škol o infekčních nemocech, způsobu jejich přenosu a léčbě. Soubor zahrnoval 104 respondentů dotazníkové studie. Dotazník o 25 otázkách vyplňovali žáci ze základní školy v Praze, v Nymburce a v Kostomlatech nad Labem.

Porovnávala jsem odpovědi chlapců a dívek a rozdíly mezi jednotlivými školami. Hypoteticky měli mít děti ve větších městech lepší znalosti o infekčních chorobách a lepší možnost preventivních opatření. Hlavním zdrojem informací o nakažlivých nemocech měli být rodiče. Předpokládala jsem lepší znalosti u dívek než u chlapců.

Výsledky statistického zpracování dat byly v mnohém překvapivé. Chlapci odpovídali lépe na otázky týkající se infekčních nemocí, jejich prevence a léčby. Dívky dodržují zásady zdravého způsobu života a umí své vědomosti lépe uplatnit v běžném životě. Pro obě skupiny jsou rozhodující informace od rodičů a jejich osobní příklad.

Ve druhém srovnání na tom byla po znalostní stránce dobře nymburská a pražská škola. Evidentní rozdíly v odpovědích často vyplývaly z odlišného životního stylu ve velkých městech a na vesnici. V Praze a Nymburce jsou děti lépe seznámeny s riziky nákazy infekčními chorobami. Na vesnici se zato více dbá na dodržování léčby. Nemocné děti jsou doma častěji s dospělou osobou a mají také po prodělaném onemocnění delší čas na rekonvalescenci.

Znalosti žáků pátých tříd o problematice infekčních nemocí jsou uspokojivé. Existují však ještě nedostatky v informovanosti, které je možné vyplnit edukací rodičů (např. v ordinacích praktických lékařů) a samotných dětí (v rámci výuky na školách či zájmových kroužků).